

BH. 16, 3. Ind. St. 5, 297. — β) der Steinbock im Thierkreise (oder überh. der 10te Bogen von 30° in einem Kreise) SŪRAS. 3, 19, 12, 49, 63, 66, 13, 7. VARĀH. BH. S. 3, 2, 40, 14. BH. 1, 6, 10, 12, 5, 20, 8, 11, 11, 6. fgg. 18, 3, 19, 3, 25, 3 u. s. w. LAGHŪ. 1, 21 in Ind. St. 2, 282. SIDDHĀNTAÇĪ. 5, 15, 28. WILSON, Sel. Works 2, 159. — d) ein Elephant mit bestimmten Merkmalen H. 1218. H. an. MED. HALĀ. 2, 60. VARĀH. BH. S. 67, 3. fgg. भद्रमन्दमृगान्वयैः (द्विपैः) R. GOAR. 1, 6, 26. — e) Vogel, namentlich ein grosser, hochfliegender: पूर्णा मृगस्य पतरां विवाहं RV. 1, 182, 7, wo der Beisatz पतरु zeigt, was die Grundbedeutung des Wortes ist. मृगाणां चरणौ चरन् 10, 136, 6. vielleicht auch 1, 143, 5, 7, 87, 6. — f) Bez. eines von Indra bekämpften Dämons (vgl. ऋक्) RV. 1, 80, 7. 5, 29, 4. 32, 3. यदीं मृगाय कृत्स्व उशना वधं यमत् 5, 34, 2. 8, 82, 14. Vgl. मृगय. — g) N. eines Genius, der eine best. Stelle in einem in 81 (eig. 63) Fächer eingetheilten Hausplane einnimmt, VARĀH. BH. S. 53, 44. — h) Bez. einer best. Art von Männern, deren Benehmen beim coitus dem des Rehbocks ähnlich ist: वदति मधुरवाणी दीर्घनेत्रो ऽन्तिमोरुह्यपलमतिः सुदृक्: शीघ्रवेगो मृगो ऽयम् । — । मृगो तुष्टा च चित्रिणी । — । चित्रिणी-मृगयोर्वीनिमेदकौ च तथाविधौ (d. i. चतुरङ्गलौ) RATIM. im ÇKDR. मृगा-दिज्ञातिभेदेन सुरतभेदिन्नपणम् Verz. d. Oxf. H. 218, b, 17. — i) N. pr. des hauptsächlich von Brahmanen bewohnten Gebiets in Çakadvīpa MBh. 6, 436. fg. मृग ed. Bomb.; vgl. मृग. — k) = मृगनाभि, मृगमद् Mochus BHAR. zu AK. VARĀH. BH. S. 77, 12, 26. fg. — l) der Monat Mārgaṣṭrīsha. — m) ein best. Opfer Aḡajapāla im ÇKDR. — n) nom. act. (vgl. मृगय्) das Suchen (अन्वेषण, अन्विष्टि, मार्गण) AK. 3, 3, 30. TRIK. 3, 3, 66. MED. HĀ. 266. das Bitten H. an. MED. die Bed. Jagd (H. an. VIÇVAPR. im ÇKDR.; es kann jedoch मृगया Fehler für मृगणा sein) nehmen BOPP und BENFEY DRAUP. 6, 14 an; hier ist aber mit MBh. 3, 15670 मृगेर्ना st. मृगेन (sic) zu lesen. — 2) f. ई VOP. 4, 15. a) Hirschkuh AK. 3, 4, 22, 53. HARIV. 4781. R. 2, 24, 17. 93, 17 (102, 19 GORR.). KUMĀRAS. 3, 36. RAGH. 5, 7, 12, 37, 13, 25. ÇĀK. 144. VIKR. 121. VARĀH. BH. S. 48, 13. MĀRK. P. 63, 21. fg. बालमृगिनेत्रैः KATHĀS. 53, 200. — b) N. pr. der Urmutter der Gazellen MBh. 1, 2624, 2626. R. 3, 20, 22, 24. VAHNI-P. im ÇKDR. — c) Bez. einer best. Art von Frauenzimmern (vgl. 1, h.) H. an. MED. Vgl. मृगीपति. — d) ein best. Metrum, 4 Mal — — COLEBR. Misc. Ess. II, 138 (III, 3). KHANDOM. 4. — e) Besessenheit, Fallsucht ÇKDR. — Vgl. असितमृग, ईका, कृञ्, क्रीडा, गन्ध, गृह, गो, गौडक, गौर, ग्राम, चित्र, तारा, निशा, पर्णा, पुरुष, प्रमृगम्, भद्रमृग, भद्रमन्द्र, मृका (मृकामृगा: R. 2, 28, 8 schlechte Lesart für तथा मृगा:, wie die ed. Bomb. hat), मृकी, व्याल, शाखा, शाला, 2. मार्ग, मार्गिक.

मृगकानन (मृग + 1. का) n. ein wildreicher Wald, Wildgehege KATHĀS. 54, 3. 69, 86. — Vgl. मृगारण्य, मृगयावन.

मृगकायन m. patron., pl. PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 56, 6 v. u. Wohl fehlerhaft.

मृगतीर (मृग + तीर) n. Gazellenmilch, Milch von einer Hirschkuh gaṇa कुक्कुत्थादि zu P. 6, 3, 42, VĀrtt. 1.

मृगगामिनी (मृग + गा) f. ein best. Heilmittel (विडङ्गा) RĀĀN. im ÇKDR. मृगचरित s. u. मृगचारिन्.

मृगचर्मपि (von मृग + चर्मन्) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 113, b, 35.

मृगचर्या (मृग + च) f. das Verfahren nach Art des Wildes, — der Gazellen (als eine Art Kasteiung) MBh. 5, 4068. एवं गोमृगकाकर्चयाम् व्रजस्तिष्ठन्नासीनः BHĀG. P. 5, 5, 34.

मृगचारिन् (मृग + चा) adj. nach Art des Wildes (der Gazellen) ver-fahrend (um sich zu kasteien) MBh. 5, 4072 (f.). 13, 647. Vgl. काकमृग-गोचारितः पिबति खाद्यवमेकति स्म BHĀG. P. 5, 5, 34 und गोचारिन् (rich-tiger nach Art der Kühe ver-fahrend; NILAK.: गोवन्मुखेनेव (lies मुखेनेव) चरत्तः कृत्स्व्यापारभूत्याः; vgl. MBh. 1, 3644).

मृगचैक m. a wild or pole cat WILSON nach ÇABDAR. Offenbar eine falsche Form.

मृगजालिका (मृग + जाल) f. ein Netz zum Fangen des Wildes H. 928. HALĀ. 2, 442.

मृगजीवन (मृग + जी) m. ein Jäger von Profession ÇABDAR. im ÇKDR. MBh. 13, 2390. 2400.

मृगणा (von मृगय्) f. das Suchen AK. 3, 3, 30.

मृगण्यु (von मृगण्य् und dieses von मृगणा, मृगणा) adj. Wild jagend RV. 10, 40, 4.

मृगतीर्थ (मृग + तीर्थ) n. Wildpfad, so heisst der Weg, auf welchem die Priester am Ende der Savana den heiligen Raum verlassen um körperliche Bedürfnisse zu befriedigen, ĀÇV. ÇR. 5, 11, 2. LĀṬ. 2, 6, 15.

मृगतृष् (मृग + तृष्) f. des Wildes Durst, Bez. einer Luftspiegelung, bei der man Wasser zu sehen wähnt, ÇABDAR. im ÇKDR.

मृगतृषा f. dass. ÇABDAR. im ÇKDR. KĀM. NĪTIS. 3, 13.

मृगतृष्ठा f. dass. AK. 1, 1, 3, 37. H. 101. Spr. 2233. 5173. DHŪRTAS. in LA. 74, 1. मृगतृष्णामसि स्नातः Verz. d. Oxf. H. 250, b, 45.

मृगतृष्णि f. dass. BHĀG. P. 7, 9, 25.

मृगतृष्णिका f. dass. BHAR. zu AK. ÇKDR. VJUTP. 76. R. 5, 31, 40. ÇĀK. 143. Spr. 2661. 2976. PRAB. 97, 2.

मृगतोय (मृग + तोय) n. das (nicht vorhandene) Wasser in einer Luftspiegelung NILAK. 164.

मृगत्व (von मृग) n. das Gazelle-Sein, der Zustand einer Gazelle R. 3, 64, 21. BHĀG. P. 5, 8, 27, 30. MĀRK. P. 74, 38.

मृगदंश (मृग + दंश beissend) m. Jagdhund, Hund überh. H. 1280. HALĀ. 2, 126.

मृगदंशक (मृग + दं) m. dass. AK. 2, 10, 22.

मृगदाव (मृग + दाव) m. Wildpark LALIT. ed. Calc. 20, 12, 19. 331, 13. FOUÇ. 374. WASSILJEW 301. HIOUEN-TSANG 1, 33. 333. 363. Vie de HIOUEN-TSANG 132. 283. SCHIEFNER, Lebensb. 247 (17); hier fälschlich मृगाडव.

मृगदम् (मृग + दम्) 1) adj. f. gazellenäugig, subst. ein gazellenäugiges Weib Spr. 647. 1265. 3752. ÇĀC. 9, 53. पुर° RĀĀN-TAR. 5, 481. Vgl. मृगीदम्.

— 2) m. der Steinbock im Thierkreise Ind. St. 2, 260.

मृगद्युत् und मृगद्युत् s. u. 4. द्युत् und द्यू.

मृगधर (मृग + धर) m. 1) der Mond ÇĀC. 9, 34. Vgl. मृग 1, b. am Ende. — 2) N. pr. eines Ministers des Prasenaḡit SCHIEFNER, Lebensb. 270

(40). °मात्स्व VJUTP. 94. Vgl. मृगार्.

मृगधूम (मृग + धूम) N. pr. eines Tirtha MBh. 3, 6071.